

Se zármutkem oznamujeme všem spolupracovníkům, divákům a přátelům,
že po krátké těžké nemoci zemřel 16. února 2011 ve věku nedožitých 85 let
dlouholetý sólista opery Národního divadla

Jaroslav Horáček

Sólistou opery Národního divadla se stal po zkušenostech z Opavy a Ostravy v roce 1953. Na první českou operní scénu vstoupil v rolích Kecala ze Smetanovy Prodané nevěsty a Vodníka z Dvořákovy Rusalky. Za čtyři desítky let v Národním divadle ztvárnil více než 150 postav z úctyhodně širokého repertoáru od Mozartových oper po soudobou tvorbu. K rolím, v nichž exceloval a které sám miloval obzvláště, patřil především Don Giovanni. Často hostoval v zahraničí, zejména v Irsku a v Bostonu ve Spojených státech amerických. Zde v roce 1972 zpíval právě Kecala a v roce 1977 sám Prodanou nevěstu režíroval. S italskými zpěváky a dirigentem N. Sanzognem režijně připravil v roce 1966 Mozartova Tita v milánském divadle Piccola Scala, osm operních inscenací nastudoval v Dublinu. Jeho neobyčejně krásný hlas i herecké nadání měli možnost zažít diváci i řady mimopražských operních domů, např. v Ostravě, v Brně, Českých Budějovicích, Plzni či Olomouci.

Od roku 1961 vyučoval na pražské konzervatoři a vychoval řadu zpěváků uplatňujících se s úspěchem na operních scénách. Za celoživotní dílo obdržel v roce 2005 Cenu Thálie. Jeho pěvecké umění zachycuje dlouhá řada zvukových nahrávek, televizních inscenací i filmů, v nichž se stal nezapomenutelným interpretem rolí především českého operního repertoáru.

Čest jeho památce.

opera Národního divadla

NEKROLOG

Jaroslav Moráček (84)

český operní basista a pedagog

Kritika oceňovala jeho neobyčejně znělý hlas se značným rozsahem, smysl pro dramatickou charakteristiku, hereckou všestrannost a mužný zjev. Rodák z Děhylova u Opavy, syn železničáře a ženy v domácnosti, přestoupil z kvarty reálného gymnázia v Hlučíně na obchodní akademii v Ostravě. Studoval soukromě zpěv mj. u Petara Burji. Už v sedmnácti letech se stal sboristou opery v Ostravě a o dva roky později sólistou opavské opery.

1. září roku 1953 přišel do pražského Národního divadla, kde odzpíval přes 150 rolí v 5363 představeních. K jeho nezapomenutelným postavám patří zejména Don Giovanni, Kecal ze Smetanovy *Prodané nevěsty*, titulní role v Massenetově *Donu Quijotovi*, Pizzaro v Beethovenově *Fideliovi* či Figaro z Mozartovy *Figarovy svatby*. V roce 1954 zvítězil v mezinárodní pěvecké soutěži Pražského jara.

V Krškově filmové verzi Smetanova *Dalibora* (1956) hrál a zpíval soudce, spatřit jsme ho mohli i v Jirešově *Opeře ve vinnici* (1981) nebo ve Filipově televizním seriálu *F. L. Věk* (1970). Propůjčil svůj hlas i soudci Fróllovi v disneyovské verzi Hugo-va *Zvoníka u Matky Boží* (1996).

Od roku 1961 učil na konzervatoři. Od roku 1992 byl pět let

sólistou Státní opery Praha. Po-hostinsky vystupoval ve všech evropských státech, dlouhodobě hostoval v Dublinu, kde též režíroval osm oper, jakož i v milánském divadle Piccola Scala, pro které v roce 1966 nastudoval Mozartova *Tita*, nebo v Bostonu, kde v roce 1977 uvedl *Prodanou nevěstu*. Věnoval se rovněž koncertní činnosti, interpretoval kantátovou i oratorní literaturu a spolupracoval s komorním souborem Camera Noverata.

V roce 2006 získal Cenu Thálie za celoživotní dílo.

Zemřel ve středu 16. února v Praze. S manželkou Dagmar měl dceru a tři syny, z nichž Pavel je též operním pěvcem.

Profily osobností, které opustily tento svět, připravuje **Jan Rejžek**